

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Čas prázdnin a letních dovolených je za námi.
Nastává nový školní rok ...

POSLEDNÍ MOHYKÁN

Když se řekne tábor, tak si mnozí z nás starších
zavzpomínají na dětství ...

5. ZÁŘÍ 2010 / Č. 68

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

šéfredaktor

Ing. Vladislav Hynk (VH)

redakce

Mgr. Květa Zažimalová (KZ)
Lenka Mezerová (LM)

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažimalová

typografická úprava

Mgr. David Zažimal

další autoři příspěvků

Pavel Kovář (KP)

tisk zajistil

FIBOX, s.r.o.
Janouškova 215/20,
CZ-674 01 Třebíč
tel.: +420 568 840 036
fax: +420 568 841 037
e-mail: info@fibox.cz
www.fibox.cz

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 200 výtisků.

adresa redakce

Sv. Čecha 1395, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Jiří a Tereza Staňkovi;
Jan a Jana Duchanovi;
Michael a Marie Bambulovi;
Hynkovi st., Hynkovi ml.
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3 slovo otce Tomáše
3 ze života farnosti
4 adorační den
4 s chutí do školy
5 prázdniny skončily a škola začala
5 skutečný prázdninový příběh
6 svatá Rozálie
7 svátek sv. Bartoloměje
7 tajemství růžence
7 prázdniny
10 poslední mohykán
11 zlatomlýn 2010
13 tábor
14 září
15 pramínek / omluva
15 ticho
16 diář otce Tomáše
16 informace

Uzávěrka příštího čísla bude 24. října 2010!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 16,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Čas prázdnin a letních dovolených je za námi. Nastává nový školní rok a s ním se rozjždí ve farnosti řada aktivit: společenství, biblické hodiny, páteční setkávání dětí na faře a mše svaté zaměřené pro děti, ministrantské schůzky.

Letošní rok podle přání našich biskupů má být mimořádným způsobem zaměřen na Boží slovo. Chtěl bych se proto v tomto roce více zaměřit na Písmo svaté, které slyšíme při každé mši svaté a jehož hodnotu často bohužel nedokážeme ocenit. Máme objevit jeho význam a důležitost pro nás křesťany. Při páteční mši svaté budou představovány biblické postavy formou scének a rozhovoru. Na biblické hodině bych chtěl pokračovat v Matoušově evangeliu. Na některých úryvcích si vyzkoušíme staletími osvědčenou metodu četby Božího slova *Lectio divina* – čtení, rozjímání, modlitba a kontemplace. Řekneme si, jak se může stát Bible pro nás inspirací k lepší modlitbě. Při četbě Božího slova nezáleží na tom, kolik tohoto přečtu, ale jak to čtu a hlavně na vytrvalosti a otevřenosti člověka se nechat Bohem oslovit. Málo znamená někdy více.

Jeden chlapec se vydal poprvé do školy. Cestou ho doprovázela maminka. Chlapce tak

zaujaly dlouhé kroky jeho obrovského stínu, které kreslilo ranní sluníčko, že nic nedokázal vnímat a připadal si jako obr. Maminka zpozorovala, čím se její syn zabývá, zastavila se a řekla mu: „Nedívej se na svůj stín ráno, ale v poledne.“ Podobně když se liška ráno dívala na svůj stín, říkala si: „Dnes sním k obědu velblouda.“ Celé dopoledne tedy hledala nějakého velblouda, ale když svůj stín uviděla znovu v poledne, prohlásila: Bude stačit myš.

Nedělejme si hned na začátku (ráno) přehnaně velké plány jako např. budu číst každý den hodinu Bibli. Ne, stačí jen 3–5 minut a v neděli mohu déle. Hlavně co udělejte, dejte si Bibli, nejlépe otevřenou, na oči do obývacího pokoje nebo k posteli, abyste ji pohledem denně viděli a vedlo vás to k tomu, něco si přečíst. Buďme stateční v plnění „mravenčích“ životních úkolů a pak večer s Boží pomocí bude mozaika našeho dne skutečně krásná.

otec Tomáš

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

KŘEŠT

Třešť: Tereza Kněžíčková
Matěj Roman Bojčuk

POHŘBY

Třešť: František Viedrlechner
František Kantor
Josef Kopecký
Kristina Fexová

SVATBY

Blanka Hornová a Jan Šimánek
Paola Hamerníková a Jiří Vejmelka

ADORAČNÍ DEN

VE FARNOSTI

Jednou za rok, 8. září na svátek Narození Panny Marie, je v Třešti u sv. Kateřiny celý den vystavena Nejsvětější Svátost Oltářní. Pro naši farnost a pro nás osobně je to velká možnost získat a vyprosít mnoho milostí od svátostného Ježíše. Je škoda neudělat si čas na chvíli k návštěvě kostela k modlitbě.

Tatínek pozoroval svého malého syna, který se snažil vši silou odsunout velmi těžký květináč s květinami. Dítě se namáhalo, supělo, rudlo, ale nepodařilo se mu květináč posunout ani o milimetr. „Použil jsi opravdu všechny své síly?“ zeptal se ho tatínek. „Ano“ odpověděl chlapec. „Ale ne, to víš, že ne.“ odpověděl mu táta. „Ty jsi mě totiž nepoprosil, abych ti pomohl.“

Modlit se znamená použít „všechny“ své síly. Díky modlitbě můžeme zvládnout v životě úžasné věci. Modlitba je dýchání duše. Bez dechu není života. Bez modlitby není víry ani naděje ani lásky. Mnoho svatých a duchovních vůdců říká, že modlitba před Eucharistií dělá divy, i já vám to mohu potvrdit. Když jsem někdy vyčerpaný psychicky i duchovně a nevím, co dál, tak jdu před svatostánek složit své radosti i trápení a vždy nacházím novou sílu.

Na závěr vám nabízím myšlenky sv. Benedikty od Kříže, co pro ni znamenal Kristus v Eucharistii:

To je Srdce, které pro nás tluče v malém stanu, kde přebývá tajemně skryto.

To je Tvůj královský trůn, Pane, zde na zemi, který sis zjevně zřídil pro nás, a s radostí se na mě díváš, když jsem nablízku.

Pohled plný lásky noříš do mého, když nakláníš svůj sluch k mým tichým slovům a naplňuješ srdce pokojem.

Ale Tvoje láska nenachází uspokojení v této výměně, která zanechává rozdělení: Tvé Srdce žádá více: Ty přicházíš každé ráno ke mně na

ranní hostinu, Tvé Tělo a Tvá Krev je pokrm a je nápoj a děje se zázrak.

Tvé Tělo proniká tajemně do mého a duše Tvá se sjednocuje s mojí: nejsem již více tím, čím jsem byla. Ty přicházíš a jdeš, ale zůstává Tvá setba, zasetá pro budoucí Tvou slávu ukrytou v těle z prachu.

V té duši zůstává lesk nebe, hluboké světlo v očích zůstává, zvuk hlasu chvěje se.

Zůstává pouto, které váže Srdce k srdci, proud života tryská z Života Tvého a oživuje každý úd.

Jak obdivuhodné jsou divy Tvoji lásky, my žasneme a žvatláme a mlčíme, protože duch i slovo selhávají.

P. Tomáš Caha

S CHUTÍ DO ŠKOLY

Od Roštejna větřík věje, odvanul nám prázdniny, též obrátil list v kalendáři a už na nás mává to krásné září.

Po dvou měsících odpočinku se opět otevírají brány našich škol a vítají všechny školou povinné; žáky, studenty i vyučující. Po letošním „rozmarném létu“, ale určitě s pěknými vzpomínkami začíná další školní rok 2010–2011.

Krásné dny prožívané v pěkném kamarádství, ve zdraví, v radostné pohodě a s dobrými pracovními výsledky.

Vám všem ze srdce přeje a do ochrany Anděla Strážného vás s vašimi rodiči poroučí

O. Hrbková

PRÁZDNINY SKONČILY A ŠKOLA ZAČALA

Dva měsíce prázdnin utekly jako voda a vy, děti, jste opět začaly chodit do školy. Začaly opět povinnosti a vy získáte nové znalosti potřebné pro život. Buďte pilné, abyste jak rodičům tak nakonec i sobě udělali radost. Vaši učitelé jistě vaši snahu po zásluze spravedlivě ocení a i oni budou mít radost, když budete náležitě umět učivo a jejich práce nese výsledky.

O to více je třeba také pracovat na sobě ve vztahu k Pánu Ježíši.

Jednou ve vesnici kdysi hořelo. S hrůzou lidé slyšeli, že v hořícím domě zůstal dvouletý chlapeček. Co teď? Jeho dědeček se dlouho nerozmyslel, vnikl do hořícího domu, zachránil chlapce, ale sám byl tak popálen, že brzy potom zemřel. – Jak bylo dítě dědečkovi vděčné, že obětoval svůj život, aby jej zachránil před ohněm! Často navštěvoval chlapec jeho hrob. Několik připálených vlasů dědečkových si podržel na památku, nosil je v hedvábném pouzdře u sebe a často je líbal, aby poděkoval dědečkovi za to, že za něho zemřel.

Milé děti! Známé někoho, kdo vás miloval ještě více! Je to Ježíš Kristus, který za nesmírných bolestí obětoval svůj život za nás, aby nás zachránil pro věčný život. Zanechal nám tu největší památku: sám sebe v Nejsvětější Svátosti. Každý den se znovu za nás obětuje. Netrpí zde na oltáři bolesti jako na kříži, ale obětuje se se stejnou láskou jako na Kalvárii. Obětuje se na oltáři ve mši svaté a chce, abychom se s ním obětovali nebeskému Otci. Chce ve svatém přijímání přijít do našeho srdce.

Jistě, že budete rády chodit na mši svatou, především páteční, která je vám, děti, především určena. Smíte jej přijímat každý den, když nemáte těžkého hříchu. Přijímejte ho často, abyste mu byly podobné!

To vám přeji a i nám všem farníkům.

- KP -

SKUTEČNÝ PRÁZDNINOVÝ PŘÍBĚH

Byl pěkný, teplý, prázdninový den, lidé se věnovali svým zájmům a zálibám. Nikdo z účastníků tohoto příběhu netušil, co mu další hodiny přinesou.

Starší zkušený včelař šel na zahradu vytáčet med, jako již mnohokrát před tím. Tentokrát se mu přihodila ale velmi nemilá věc – při vstupu do včelína přes oj vozu spadl dolů hlavou. Uvědomil si velmi brzo, že bez cizí pomoci se ze „šlamastyky“ nedostane. Nic jiného než hlasitě volat o pomoc mu nezbyvalo, i když si byl vědomý toho, že ho těžko někdo uslyší – vzdálenost k cestě a obydlí lidí byla značná, ale jiná možnost nebyla. Jeho anděl strážný však nezaváhal a vedl kroky dvou mladých děvčat – Veroniky a Natálky, které si vyšly po obědě na jahody do přírody, takže uslyšely opakované volání o pomoc. Rychle se rozhodly na věc se podívat zblízka a ani plot jim v tom nemohl zabránit. Po zjištění situace ale poznaly, že jejich síly na pomoc nestačí, proto si rychle zajistily pomoc kamarády Vojty, který bydlí nejbližší, a společně včelaři pomohli z nešťastné polohy, ve které se nacházel. Následovaly další známé postupy: zavolání rychlé pomoci, převoz zraněného včelaře do nemocnice v Jihlavě, po vyšetření další přeprava do Brna, kde je včelař upoután na lůžko dodnes. Jeho léčba se zatím vyvíjí nadějně. Děvčatům tak včelař vděčí za záchranu života, manželka včelaře jim kromě poděkování darovala med.

Tento příběh se skutečně stal v Třešti v úterý dne 13. července 2010, kromě včelaře se všemi zúčastněnými osobami hovořil a pokusil se svými slovy napsat...

... taky včelař Všudybyl

SVATÁ ROZÁLIE – 4. ZÁŘÍ

NÁHODNÉ SETKÁNÍ, MILÁ VZPOMÍNKA

Před krátkým časem při nákupu v našem Albertu jsem zaslechla mladou maminku, jak volá: „Rozárko, pojď sem!“ Malá holčička přicupitala a krásně se usmála na svoji maminku i na mne. „Ty jsi Rozárka?“ „Ano, to je naše Rozálie,“ s úsměvem odpověděla maminka. Popřála jsem oběma pěkný den a vše jenom dobré. Rozárka mi ještě od vozičku zamávala. Bylo to milé setkání. Vždyť jméno Rozárka patří i do naší rodiny! Manželova babička byla Rozálie a maminka také. Říkali jí Rozárko, později také Růženko i Růžo.

A teď kousek z historie. Už naši předkové uctivali sv. Rozálii. Lékařská fakulta v Praze ve spise vydaném v době moru r. 1713 doporučuje zvykání sv. Rozálie, sv. Rocha a sv. Antonína Paduánského. Při všech nakažlivých chorobách bylo zvykem vzývat a prosit tyto světky o pomoc a přímluvu u Pána Boha za odvrácení těchto hrozných nemocí, které v 17. stol. a v 18. stol. často naše kraje navštěvovaly.

Úctu a prosbu k sv. Rozálii už prý doporučoval sám císař Karel IV. a arcibiskup Arnošt z Pardubic, doporučoval zvláště léčivý pramen „Rozárku“ na Kopečku u Hradce Králové.

Římská kniha o mučednicích odvozuje původ této světky z rodu Karla Velikého.

Od svého 14. roku vedla odříkavý, poustevnický život na Sicílii, později zvolila jeskyni na Monte Pellegrino za svůj domov, kde zemřela kolem r. 1170.

V době velké morové epidemie v r. 1624 byly její ostatky přeneseny do Palerma a jejich uctíváním bylo zažehnáno morové nebezpečí v Palermě i v jiných městech.

Sv. Rozálie se zobrazuje jako poustevnice s věnečkem růží na hlavě. Její svátek se slaví 4. září.

Úcta a prosby k sv. Rozálii daly vznik

jí zasvěceným kostelíčkům i hřbitovním kaplím v Čechách i na Moravě.

Píseň jako prosba:

*Svatá Rozálie, panno,
Tobě jest od Boha dáno,
abys od morové rány,
chránila zbožné křesťany.*

*zapsala
O. Hrbková*

SVÁTEK SV. BARTOLOMĚJE APOŠTOLA - 24. SRPNA

Před sedmi lety jsem s třemi přáteli z farnosti navštívil v Římě baziliku sv. Bartoloměje, je s největší pravděpodobností totožný s Ježíšovým učedníkem Nathanaelem, který byl mezi apoštoly, jimž se Ježíš zjevil po svém zmrtnýchvstání a jeho setkání s Ježíšem zprostředkoval apoštol Filip. Na hlavním oltáři je velký obraz sv. Bartoloměje, kde podstupuje mučednickou smrt, když z něho zažíva seděli kůži. A pak je zde již obraz sv. Vojtěcha před jeho rozhodnutím, zda se má vrátit z Říma do vlasti v roce 992. Tato bazilika byla původně zasvěcena sv. Vojtěchu. Část ostatků sv. Bartoloměje získal Karel IV. pro svatovítskou katedrálu v Praze.

Bože, upevni naši víru, abychom byli upřímně oddáni tvému Synu jako svatý Bartoloměj, a na přimluvu tohoto apoštola dej, ať tvá církev se stane pro všechny národy znamením a nástrojem spásy.

- KP -

TAJEMSTVÍ RŮŽENCE

Měsíc říjen je zasvěcen Panně Marii Růžencové. Snažme se v tomto měsíci v rodinách i v kostele účastnit společné modlitby růžence. Máme stále za co prosit, ale také za mnohé děkovat. Úcta k Panně Marii je naší posilou i nadějí.

*Bože, vlej nám do duše svou milost,
abychom ve spojení s Pannou Marií
stále hlouběji prožívali
tajemství našeho vykoupení,
a dej, ať nás všechny,
kdo jsme z andělova zvěstování poznali,
že tvůj Syn se stal člověkem,
jeho umučení a kříž přivedl k slávě vzkříšení.
Skrze Krista našeho Pána.*

(Vstupní modlitba z liturgie dne Panny Marie Růžencové - P. Norbert F. Vehovský O. Praem.)

*vybrali
manželé Hrbkovi*

PRÁZDNINY

*Prázdniny, prázdniny do naší dědiny,
prázdniny, prázdniny už jedou k nám. Vezou nám
sluníčko a modré nebičko, prázdniny, prázdniny
přijely k nám!*

To byla naše známá školní písnička. Nyní na konci měsíce srpna mohou děti a mládež zpívat: Prázdniny, prázdniny odjely nám. My, starší, očekáváme, že sdělí i Věžníku nebo Našemu městu své zážitky, na které budou dlouho vzpomínat (mají zapsány v deníčcích?). Mají však také v paměti zapsány velké povodně a jiná neštěstí v naší republice i ve světě? Proto by měli rodiče a prarodiče dávat dětem příklad tím, že si váží každého dne, který Bůh dává všem, aby věděly, že je to dar, a správným jednáním, pokorou a s poslušností jej prožívaly.

Koncem měsíce ledna jsme uvítali u

našeho betléma o. Romana Kubína s přáteli, které doprovázel Láďa Štrejbar ml., dívka a mladík z jejich Diecézního centra života mládeže v Osově Bítýšce. Po koledě u jesliček jsem se zmínila, že bych nyní potřebovala dva roky prázdnin. A tu se ozval animátor, že o tom je knížka. Byl už večer a jistě i o. Roman byl unaven (potvrdila i maminka po nedělní ranní mši sv., vždyť slyšíme v evangeliu: Komu je mnoho dáno, od toho je též mnoho žádáno.).

S blížícími se dny září budeme prosit za vše dobré v novém školním roce pro všechny a já osobně doufám, že si budu moci v zimě přečíst Dva roky prázdnin od Julia Verna.

Lidmila Vokřínková

INTENCE NA MĚSÍC ČERVENEC

1	čtvrtek	Čtvrtek 13. týdne v mezidobí	
2	pátek	Pátek 13. týdne v mezidobí	Za Theodora a Anežku Svatoňovi
3	sobota	Svátek sv. Tomáše, apoštola	
4	neděle	14. neděle v mezidobí	Za farníky
			Za Františka Noska, bratra Ladislava, neteř Jarmilu, rodiče a prarodiče a celou přízeň
5	pondělí	Slavnost sv. Cyrila, mnicha a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy	Za rodinu Mezerovu a Salamánkovu
6	úterý	Úterý 14. týdne v mezidobí	Na poděkování Pánu Bohu za dar kněžství s prosbou o požehnání do další služby
7	středa	Středa 14. týdne v mezidobí	Za rodiče Šplinarovy, rodinu Jilkovu, tetu Terezii a Marii Votavovou
8	čtvrtek	Čtvrtek 14. týdne v mezidobí	
9	pátek	Pátek 14. týdne v mezidobí	Za Miloslava Vokřínka, rodiče, jeho sourozence a duše v očistci
10	sobota	Sobota 14. týdne v mezidobí	
11	neděle	15. neděle v mezidobí	Za manžela Karla Sedmíka z Bukové, jeho rodiče a za rodiče Lysých
			Poděkování za 45 let společného života
12	pondělí	Pondělí 15. týdne v mezidobí	
13	úterý	Úterý 15. týdne v mezidobí	
14	středa	Středa 15. týdne v mezidobí	
15	čtvrtek	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve	
16	pátek	Pátek 15. týdne v mezidobí	
17	sobota	Sobota 15. týdne v mezidobí	
18	neděle	16. neděle v mezidobí	Za rodiče Svobodovy, syna, snachu, zetě a vnuka Jaromíra
			Za Františka Pejčocha, živou a zemřelou rodinu a za rodinu Uhlířovu
19	pondělí	Pondělí 16. týdne v mezidobí	Za Zdeňka Jáneše, rodinu Jánešovu, Koukalovu a Votavovu
20	úterý	Úterý 16. týdne v mezidobí	
21	středa	Středa 16. týdne v mezidobí	Za Václava Kodyse a dvojce rodiče
22	čtvrtek	Památka sv. Marie Magdalény	
23	pátek	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy	Za rodinu Ptáčkovu z Pouští, zemřelé děti, živé potomky v Praze a za duše, na které nikdo nepamatuje
24	sobota	Sobota 16. týdne v mezidobí	
25	neděle	17. neděle v mezidobí	Za Boženu Lysou a duše v očistci
			Za Annu Hrubou a rodiče Stehlíkovy
26	pondělí	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie	Za farníky
27	úterý	Památka sv. Gorazda a druhů	
28	středa	Středa 17. týdne v mezidobí	Za živou a zemřelou rodinu Noskovu a Slavíkovu
29	čtvrtek	Památka sv. Marty	
30	pátek	Pátek 17. týdne v mezidobí	Za zemřelé rodiče Semrádovy a Šindelářovy, za živou rodinu Šindelářovu a Kněžíčkovu a duše v očistci
31	sobota	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze	

Intence jsou pouze informativní, je nutné pravidelně sledovat nedělní ohlášky.

INTENCE NA MĚSÍC SRPEN

1	neděle	18. neděle v mezidobí	Za rodinu Marešovu, Doležalovu, Benešovu a Kodýsovu
			Za rodiče Burdovy, syna Ladislava a celou přízeň
2	pondělí	Pondělí 18. týdne v mezidobí	
3	úterý	Úterý 18. týdne v mezidobí	
4	středa	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze	
5	čtvrtek	Čtvrtek 18. týdne v mezidobí	
6	pátek	Svátek Proměnění Páně	
7	sobota	Sobota 18. týdne v mezidobí	
8	neděle	19. neděle v mezidobí	Za Janu Vejmlkovou, maminku Blanku Doležalovou, babičku Blaženu Korešovou a živou i zemřelou rodinu Vejmlkovou
			Za Josefa a Marii Bílých
9	pondělí	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy	
10	úterý	Svátek sv. Vavřínce, jáhna a mučedníka	
11	středa	Památka sv. Kláry, panny	
12	čtvrtek	Čtvrtek 19. týdne v mezidobí	
13	pátek	Pátek 19. týdne v mezidobí	
14	sobota	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka	
15	neděle	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	Za P. Aloise Bumbálka
			Za živou a zemřelou rodinu Lukšovu
16	pondělí	Pondělí 20. týdne v mezidobí	Za Marii a Matěje Molákovy, rodiče, sourozence a duše v očistci
17	úterý	Úterý 20. týdne v mezidobí	Za Josefa Jiráka, dvoje rodiče a celou přízeň
18	středa	Středa 20. týdne v mezidobí	Za rodiče Rodovy, švagra Josefa a celou živou i zemřelou rodinu
19	čtvrtek	Čtvrtek 20. týdne v mezidobí	
20	pátek	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve	Za rodiny Kratochvílovu a Houserovu
21	sobota	Památka sv. Pia X., papeže	
22	neděle	21. neděle v mezidobí	Za živou a zemřelou rodinu Kotlíkovu a duše v očistci
			Za Josefa a Ludmilu Sklenářovy, jejich rodiče a duše v očistci
23	pondělí	Pondělí 21. týdne v mezidobí	
24	úterý	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola	Za rodinu Stejskalovu, Rozboudovu a duše v očistci
25	středa	Středa 21. týdne v mezidobí	Za zemřelou Růženu Volfovou, živou rodinu a duše v očistci
26	čtvrtek	Čtvrtek 21. týdne v mezidobí	
27	pátek	Památka sv. Moniky	Za nenarozené děti
28	sobota	Památka sv. Augustína, biskupa a učitele církve	
29	neděle	22. neděle v mezidobí	Za farníky
			Za Františka a Antonii Bednářovy a celou přízeň
30	pondělí	Pondělí 22. týdne v mezidobí	Za rodiny Plotovu, Benešovu a Vopálskou
31	úterý	Úterý 22. týdne v mezidobí	

Intence jsou pouze informativní, je nutné pravidelně sledovat nedělní ohlášky.

POSLEDNÍ MOHYKÁN

Když se řekne tábor, tak si mnozí z nás starších vzpomínají na dětství, nebo pokud jsou ještě dětmi, tak na prázdniny, jak lítali po lese, luštili, plnili různé úkoly a podobně. Většinou jsem četl články o táborech jedním dechem, a jestli to máte také tak, tak abychom se nadechli vícekrát, napsal jsem část článku trochu jinak. „Šifrou“. Indiáni si nelámali hlavu skládáním písmen do slov tak, jak to má být, věděli, že stačí první a poslední na svém místě a pak už to jde samo... tak alespoň kousek....

Deožákš ttoo peřšcaít? Jen 55% Pdií to dážoke.

Nhemol jsem učřivt, že jsem nmáorn-lě rzoměul tmou, co jsem čtel.Na Cmabrigde Uinervtisy zsjilti, že nzelážeí na tom, v jaékm přdoai josu psienma ve sovlě, hanlvě aby pvnři a pseoldní blyo na srpváněm mřtsě. Porč? Porožte ldiaký meozk nčete kždaě psienmo sma-soatně,ale sovlo jkao cleek.

Nuečviřetnlé, což??

Ala ted' zěpt k tbárou. Z pdhelou hřlvanho víhcoeduo nhoemu řcít, že tarvl tboár tdýen, pro mne tvarl cca 5 mřcěsů. A ten tdeýn? Byl scie asi njevčie vřpávevřiacjř, ale byl zeovárñ tkae pro mne omoděnu za cleé úřlsí. Kdo pjterauce s dmtěi, vtie dřboe, co mám na msyli. Dřěi dkožoaú čřtao už lzět na nřvej, ale tkae dkáožou vsae úřlsí, křetě do nich vřžořle, přřřčaně omřednt, ainž by si to ulmouředovvay.

No ale vezměme to popořádku. Přes hektický poslední předtáborový týden, kdy mi ještě rodiče stihli zacloumat stavem dětí a často i mými nervy tak, že se přihlásilo a odhlásilo cca na 8 dětí, jsem musel měnit indiány v kmenech ještě v sobotu ráno a to už asi po páté, ale přece jen jsme za pomoci některých rodičů-fidičů odjeli na naše indiánské tábořiště v blízkosti hlubokého lesa a rozlehlé prerie.

Přestože tábora předcházeli a zároveň

je i doprovázeli časté deště, tábor jsme započali tradičně táborákem. V dešti? Ano přšlo, ale na nás nekápla kapka, protože my indiáni jsme byli na vše připraveni...Indiánské obydlí nazvané teepee má ty výhody, že můžete dělat oheň přímo uprostřed stanu – kam se hrabou nejznámější outdoorové značky stanů, kde máte často u kapes našité informace, na kterých stojí zákaz zacházení s otevřeným ohněm.

Následovala noční hra, kde se indiáni rozdělili do jednotlivých kmenů. Druhý den ráno nám začal den mši svatou, po které jsme se učili táborovou hymnu, šifry, orientovat se, střelbou z luku a z pušky si ulovit potravu a u šamanky jsme se učili, jak se ošetřit, když netrefíme medvěda dřív než on nás svou tlapou.

Táborové hry byly zaměřeny na téma Poslední Mohykán, jehož příběh se odehrával za bojů o nový kontinent mezi Francouzi a Angličany, do kterého zasahovali i mnozí z tamních obyvatel, indiáni různých kmenů. Naši přátelé Mohykáni se snažili zapojení do války vyhnout, ale osud tomu chtěl jinak a tak se stali hlavními hrdiny pro náš tábor. Celotáborová hra byla zakreslována na velké mapě, kde mohly kmeny putovat po způsobu hrdinů z Heroesů a ve všech případech směřovaly do pevnosti, kterou okupovali Francouzi.

Třetího dne se vydali všechny kmeny, pomalovaní válečnými barvami, společně na válečnou stezku k Trosečnickům, kde jim předvedli některé ze svých rituálních tanců kolem poradního ohně, vykouřili dýmku míru a zakopali válečnou sekuru. Také zazpívali svou hymnu a přespávali, někteří dokonce pod širým nebem...

Další den ráno, kdy nám začaly olizovat oči první sluneční paprsky, jsme po rozzevce a někteří i sprše ve vodopádech vyrazily společně na indiánsko-trosečnické putování. Cíl výletu nebudu příliš rozvádět, nejspíše tak udělají z tábora Trosečníků, jen zmíním, že jsme byli provedeni po synagóze, prošli kryptu a zavítali i do židovské

čtvrti, nad kterou jsme společně s Trosečníky zahráli hru a nasvačili se. Následoval rozchod jako obvykle, mše svatá, kterou nám sloužil náš pan farář, za což děkujeme, a pak už indiánsko-trosečnickým povozem opět do našich tábořišť. Tábor pokračoval běžným rytmem směrem k závěrečnému táboráku. Mezitím jsme stihli ještě projít stezkou odvahy – letos statečně každý sám, vykoupat se i přes úklady počasí a zahrát noční hru.

Na konci tábora jsem u táboráku v zápalu melancholie, bez předešlého rozmyšlení, řekl indiánům, že budu vážně uvažovat, pokud nebude

na obzoru někdo jiný, být i následující rok náčelníkem. Jestli tak bude, ale nemohu zaručit a tak se jim omlouvám za to, co jsem jim řekl, pokud by se tak nestalo. To ovšem ukáže až čas, kterého z důvodu studií při zaměstnání není mnoho a tak se obávám o příští rok. Navíc bych měl být na jaře na expediční cestě do asijských nepálských pohoří, což mi také sebere nemálo volna. Budeme to v teamu řešit a věřím, že řešení najdeme.

*za kmenovou radu
náčelník Lukáš*

ZLATOMLÝN 2010

Děšť. Veliká bouře. Vítr... a naše posádka o počtu 35 lidí (9 dospělých a 26 dětí) náhle ztratila přehled o situaci na moři. Nikdo z nás netušil, co se děje. Najednou jsme se ocitli na pevnině a to na ostrově Zlatomlýn. Byli jsme odkázáni sami na sebe a museli jsme se spolehnout na svoje schopnosti a síly.

Po delším pátrání na ostrově jsme konečně objevili opuštěnou chýši, kterou jsme týden obývali. Pro lepší vzájemnou spolupráci jsme se rozdělili do několika skupin – Kani-balové, Rudá perla, Modrá pádla a Žlutí draci. Hlavním cílem každé skupinky bylo postavit loď.

Nedaleko našeho prozatímního obydlí jsme objevili deník (kdysi také ztroskotaného) Martina Zlatomlýna. Každý večer jsme si část deníku přečetli a v některých jeho aktivitách jsme se inspirovali. Tak jako Martin Zlatomlýn i my jsme potřebovali získat zásoby jídla.

A tak jsme se vypravili na Orlí skálu, kde jsme hledali vejce. Vyrazili jsme také do hlubokých lesů na lov zvěře. Naše zásoby tak byly dostatečné. Pouhé zásoby jídla by nám však k přežití nestačily a tak jsme museli také získat oheň. Oheň nám nesloužil jen k úpravě získaného jídla, ale i při nejrůznějších nočních pochodech jako zdroj světla.

TÁBOR

Z deníku jsme se také dozvěděli o pokladu, který měl být ukryt kdesi na ostrově. Bylo velkou záhadou, kde se poklad nachází a museli jsme vynaložit hodně sil, abychom ho našli.

Jednoho večera se nám dostalo také (ne)milého překvapení: Naše ohniště najednou vzplálo. Dostali jsme strach, někdo byl zcela jistě na ostrově. Zvědavě jsme všichni vyběhli k ohništi. Zde jsme spatřili tancující a zpívající indiány. Z původně nemilé návštěvy se stala návštěva milá. Asi 20 indiánům jsme pro tuto noc poskytli prostor k přenocování a následující den jsme společně vyrazili na průzkum ostrova (výlet do Třebíče). Strávili jsme zde celý den a poznávali krásu dané oblasti.

Abychom během celého týdne nezačali na sport, tak jednotlivé skupinky mezi sebou soutěžily ve vybíjené a kuličkách. Také jsme měli možnost zdokonalit se v našich schopnostech – otužilost, paměť, síla, odvaha a mlčení. Nejtěžším úkolem se stalo celodenní mlčení, avšak našli se i tací, kteří to zvládli.

I přesto, že jsme byli rozděleni do skupin, patřili jsme k sobě – to dokazovala společná hymna (kterou jsme každý večer zpívali) a společná vlajka. Právě vlajku bylo nutné uchránit před nepřáteli a tak jsme téměř každou noc dodržovali hlídky, abychom o naši vlajku nepřišli. Je však nutné přiznat, že se poslední noc do naší blízkosti dostal pravděpodobně pirát a vlajku nám bohužel odcizil...

Náš trosečnický týden však skončil dobře a nám se opět podařilo vyplout směrem k domovu...

Tímto bych také chtěla poděkovat všem, kteří se nejen na přípravě ale i na chodu celého tábora podíleli....

*Za celou posádku
kapitán Kateřina Bambulová*

Letos na táboře jsme si hráli na trosečníky. Ztroskotali jsme na pustém ostrově a hledali jsme poklad, ale zároveň jsme se museli dostat z ostrova pryč.

V chatě na nástěnce jsme měli vystavené čtyři lodě, každá loď patřila k jedné ze skupinek. Vždy, když jsme hráli táborové hry, tak jsme za ně dostávali body, a kolik jsme dostali bodů, tolik se vybarvilo políček na lodi.

Když se loď stále po políčkách vybarvovala, tak se jakoby stavěla a tím dřív jsme mohli odplout.

Všichni trosečníci také sbírali bobříky mlčení, otužilosti, paměti a síly. Měli jsme i stezku odvahy a to byl bobřík odvahy. Za splnění bobříky jsme dostávali barevné knoflíky.

Na našem ostrově nás taky přepadli indiáni, kteří tábořili nedaleko. Navštívil nás také pan farář a byl s námi na výletě v Třebíči.

Ke konci týdne jsme šli po stopách Martina Zlatomlýna a hledali poklad, který někde ukryl, ale my, trosečníci, jsme ho samozřejmě objevili. Každý si z pokladu odnesl křížek na památku.

Při odjezdu jsme zjistili, že nám někdo ukradl naši jedinou vlajku. Začali jsme pátrat po zločinci. Po chvíli pátrání jsme zjistili, že vlajka je na faře. Takže je jasné, kdo je hlavní podezřelý.

Táborovou hru vyhrála zelená loď jménem Kanibalové.

Moc se mi tam líbilo a těším se na příští tábor.

Kristýna Kartáková

ZÁŘÍ

V tomto měsíci budeme slavit svátek Narození Panny Marie (8.9.) a i když budou dny jasné, nastává pomalé krácení světla a vlaš-toviček rozloučení. 12.9. připadá Jména Panny Marie, tuto památku slavívala naše přítelkyně spisovatelka Marie Holková, později při změně jmen katolického kalendáře uctívávala všechny mariánské svátky. 14.9. slavíme Povýšení svatého kříže – kaple v blízkém Lovětíně a další kostely („Až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě, praví Pán.“). 15.9. - svátek Panny Marie Bolestné – při famím zájezdu jsme navštívili velký chrám ve slovenském Šaštíně. 16.9. – památka sv. Ludmily – mučednice, se svým manželem přijala od sv. Metoděje křest na Velehradě. Její staré slovenské jméno znělo Lidmila a znamená lidu milá. Katolická spisovatelka Marie Holková, která ráda psala též rytmičné písně, složila o svaté kněžně Ludmile píseň.

Vzpomínat budeme v zářijových dnech loňské návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. Při příležitosti první návštěvy v Brně bude brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle slavit 27.9. v 17:30 hod. v katedrále sv. Petra a Pavla děkovnou bohoslužbu. Otec biskup Vojtěch v knižečce Ne já, ale ty nám sděluje: „Co bych vám přál?“ A končí: „Všem, které mám rád, i celému dnešnímu světu bych přál, abychom všichni patřili Kristu. Jsem v hloubi duše přesvědčený, že je to ta největší šance našeho života ...“

28.9. – při státní svátku, kdy při slavné mši svaté rádi zpíváme Svatováclavský chorál a modlíme se s jeho babičkou sv. Ludmilou: V každém století a v každém prostředí je důležité zachovat pokoj a lásku mezi lidmi a to i za cenu obětí. Udělejme si předsevzetí, že v rozepích doma, ve škole i mimo školu mezi kamarády raději ustoupíme, než-li bychom připustili hádku a hněv. Modleme se za to: Pane Ježíši Kriste, Zdroji pokoje, Prameni míru, na přímlovu svaté Lidmily uděl pokoj a mír našim rodinám, našim přátelům,

naší vlastní a celému světu. Amen (M. Holková)

29.9. – svátek sv. archandělů Michaela, Gabriela, Rafaela, bývala známá modlitba Svatý Michaeli ... A mnoho mužů a žen nosí toto jméno. 30.9. je památka kněze a učitele církve sv. Jeronýma, zemřel v Betlémě a byl tam i pohřben. Jeho ostatky jsou nyní uloženy v římské bazilice S. Maria Maggiore.

Lidmila Vokřínková

*Říjen – je zasvěcený
Panně Marii Růžencové*

MARIA PŘÍMLUVKYNĚ

Marie Holková

Královno růžence,
Královno nebe,
O mocnou přímlovu prosíme Tebe.
Vezmi nás za ruku
Na cestu spásy,
Uveď nás jednou k svému Synovi
Do Jeho říše
Blážené krásy.
Ať s Ním jsme šťastni na věčné časy.

Jako členka Díla Vlasty Javořické dostávám poštou z Moravských Budějovic 4x za rok časopis Pramínek. Vyšlo již padesáté číslo s velice pěknými kresbami a články, jež rozesílá p. Pavel Kryštof Novák. Po kněžské mši svaté 16.7. jsem s manželi Novákovými krátce promluvila (bylo velké vedro). O pouti ve Vydří jsem se potom zmínila v dopise a přiložila Věžník s objednávkou povídek od Vlasty Javořické Povídky pod polštář. Pan Novák zhodnotil Věžník č. 67:

„Vracím i milý farní časopis Věžník s pěknými příspěvky od vás. Až na nepovedenou stranu 5. má časopis velmi pěknou úroveň. A jsem mile překvapen i grafickou úpravou a dobrými fotografiemi. Z Vašich příspěvků se mi nejvíce líbí Lavička pod jasmínem a Misie, ale i ostatní články mají pěknou úroveň. I připomenutí již dnes nezpívaných mariánských písní je hezké.“

Lidmila Vokřínková

Nikoliv lesní, ani ne nemocniční, kdy bývaly na dveřích pokojů nemocných viditelné nápisy: ticho léčí, aby ti, jež přicházejí za svými nejbližšími také tak k nim přistupovali.

Nedávno jsem byla pozvána do jihlavské nemocnice ke kontrole (onkologické oddělení) v ranních hodinách. Protože se mi s berlí dost těžce nastupuje d oautobusu i vlaku, příbuzní mi vyšli vstříc s tím, že mě vezmou autem. Do práce dojíždí ranním autobusem. Mladý řidič vzal též spolupracovníka a já jsem měla dceřin doprovod. Každý jsme měli své starosti, jaký bude den, má kontrola, a tak jsem jen při jízdě upozornila na zajímavá místa. Řidič jel bezpečně, na křižovatkách soustředěně. Za poslední křižovatkou jsem uvedla, že se pomodlíme ranní modlitbu papeže Jana XXIII., která mi stále pomáhá, a proto opakovaně doporučuji (v kancionálech pod č. 024). Modlívám se jí z paměti: „Každého s kým se setkám, mi posíláš do cesty, abych v něm poznala svého bratra...“ A poslední odstavec zní: „A ještě jedno. Dovol, abych prostřednictvím Panny Marie přivedla každého alespoň o kruček blíž k Tvému Synu. Můj Bože, vše pro Tebe, s Tebou a v Tobě. Amen“

A to jsme již přijížděli k nemocničnímu parkovišti a v tichu se rozloučili.

Lidmila Vokřínková

OMLUVA

Redakce časopisu Věžník se omlouvá všem čtenářům za chybné výtiskění minulého čísla 67. K chybě došlo při samotném tisku a nebylo již možné ji odstanit.

Děkujeme za pochopení.

redakce

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

- 3.9. mše sv. k Duchu svatému za školáky a učitele a táborák na farní zahradě
- 4.9. 10:30 Třeštice - mše sv. při příležitosti setkání rodáků a žehnání hasičárny
- 5.9. žehnání prvňáčkům při mši svaté
- 8.9. 09:00-18:00 adorační den v Třešti
- 11.9. otevíření památek v rámci Dnů evropského dědictví
- 12.9. 11:15 Lovětín - poutní mše svatá
- 18.9. 09:00 Růžená - mše sv. při příležitosti setkání rodáků
- 25.9. Kněžice - Jitro hry (podzimní přespólní hry)
- 28.9. Slavnost sv. Václava
08:00 Třešť
10:00 Růžená
- 1.-3.10. Mrákotín - víkend pro ministranty
- 3.-5.10. Vranov u Brna - kurs vedení a řízení farnosti pro faráře
- 7.10. 09:00 Třešť - mše sv. (rekolekce - setkání kněží jihlavského děkanátu)
- 24.10. misijní neděle
- 14.11. **Martinská pouť**

FARNÍ CHARITA V TŘEŠTI INFORMUJE

Pravidelná podzimní sbírka věci pro potřebné se koná na faře v Třešti o sobotách 9.10. a 16.10.2010 od 8 do 12 hod. a od 13 do 16 hod.

Sbírá se: letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské), lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony, domácí potřeby, nádobí – vše nepoškozené, příkrývky, polštáře, deky, obuv – nepoškozená, hračky a sportovní potřeby.

Věci, které se neberou: televize, ledničky, počítače, matrace, koberce, nábytek, jízdní kola, kočárky, znečištěný a vlhký textil.

Farní charita obdržela Výroční zprávu Diakonie Broumov 2009, k nahlédnutí pro zájemce je a bude u Zdeňka Brychty, Fritzoava 265, Třešť.

*Za Farní charitu
Brychta Zdeněk*

PROSBA O POMOC

Hledáme ochotného farníka, který by pomáhal se sečením trávy kolem fary a kostela sv. Martina. Hlásit se můžete u pana Bohumíra Vrátila nebo pana faráře.

Potřeboval bych také pomoci s vedením farní kroniky, do níž se zaznamenává život ve farnosti. Děkuji.

otec Tomáš

Z VÝROČNÍ ZPRÁVY DIAKONIE BROUMOV

V roce 2009 bylo v projektech a programech Diakonie Broumov zapojeno 114 uživatelů služeb. Bezprostřední materiální pomoc byla poskytnuta více než 400 lidem všech věkových kategorií. Bylo sebráno skoro 7200 tun darovaného materiálu (ošacení, obuv, textil a potřeby pro domácnost, případně i nábytek). Z toho muselo být zlikvidováno 801 tun nepoužitelných věcí (rozbité boty, poškozené a nefunkční domácí potřeby, poškozené nádobí, silně zašpiněné či plesnivě textilie). Ostatní textilie a další věci nyšly po vytřídění a případném zpracování své uplatnění. K 31.12.2009 pracovalo v Diakonii Broumov 141 mužů a žen, včetně uživatelů služeb. Z toho v administrativě organizace pracovalo 11 osob.

rok	2009
Náklady celkem	50.033,- Kč
Výnosy celkem	50.249,- Kč
Výsledek hospodaření	216,- Kč